

มหาวิทยาลัยโลฟคริสเตียน  
หลักสูตรการเรียน  
วิชา ตำรวจภาคพันธสัญญาใหม่  
สอนโดย ดร. ครรชิต สุภาวสัน์

วัตถุประสงค์ของวิชา

เพื่อสำรวจหนังสือ 27 เล่มของภาคพันธสัญญาใหม่ ศึกษาหัวข้อโดยทั่วไปและคำสอนของหนังสือแต่ละเล่ม ผู้เขียนและผู้คนที่หนังสือเล่มนั้นๆถูกเขียนถึง

หน่วยกิต

วิชานี้มี 3 หน่วยกิต

ตำรา

ชื่อ

สำรวจพระคัมภีร์ใหม่

ผู้เขียน

พอล เบนแวร์

ข้อกำหนดของวิชา

1. อ่านตำราที่ได้กำหนดไว้
2. ฟังหรือดูวิดีโอบันทึกการสอน
3. เขียนวิจารณ์หนังสือ
4. สอบ

การให้คะแนน

- |                           |          |
|---------------------------|----------|
| 1. การเขียนวิจารณ์หนังสือ | 20 คะแนน |
| 2. การสอบ                 | 80 คะแนน |

## ตอนที่ 1: ภาพรวม

### **I. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพระคัมภีร์**

- ก. พระคัมภีร์ (คำกรีก “หนังสือเล่มต่างๆ”) เป็นการรวบรวมหนังสือ 66 เล่ม คือ 39 เล่มจากภาคพันธสัญญาเดิม และ 27 เล่มจากภาคพันธสัญญาใหม่
- ข. ส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นด้วยสองภาษา คือ ภาคพันธสัญญาเดิมถูกเขียนขึ้นด้วยภาษาฮีบรู (ยกเว้น เอสรา ดาเนียล เฮอร์มีย์ซึ่งถูกเขียนขึ้นด้วยภาษาอารเมค) และภาคพันธสัญญาใหม่ถูกเขียนขึ้นด้วยภาษากรีก
- ค. พระคัมภีร์ได้ถูกเขียนขึ้นโดยผู้เขียนซึ่งเป็นที่รู้จัก 34 คน และซึ่งไม่เป็นที่รู้จัก 6 คนหรือมากกว่านั้นในระยะเวลา 1,600 ปี
- ง. พระคัมภีร์ถูกแบ่งออกเป็นสองภาคพันธสัญญา
  1. ภาคพันธสัญญาเดิม ซึ่งกล่าวถึง การทรงสร้าง การล้มลงของมนุษย์ พระสัญญาแห่งการไถ่ การพัฒนาของชนชาติอิสราเอล การปฏิบัติของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลในฐานะชนชาติ ความเจริญ ความตกต่ำ การเป็นเชลย การกระจัดกระจายและการรวมตัวของอิสราเอล
  2. ภาคพันธสัญญาใหม่ ซึ่งกล่าวถึง การบังเกิดของพระคริสต์ ชีวิตและพันธกิจของพระองค์ งานแห่งการไถ่ของพระองค์ ความสำเร็จของพันธสัญญาเดิม การกำเนิดและการพัฒนาของคริสตจักร คำเผยพระวจนะต่างๆเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาและการปกครองในอนาคตของพระคริสต์ (คำว่า พันธสัญญามาจากคำละติน “เทสตามันตัม” ซึ่งหมายถึง ข้อตกลงหรือพันธสัญญาที่ผูกมัดระหว่างสองฝ่าย คำร่วมสมัยจะเป็น “สัญญา”)

### **II. ภาคพันธสัญญาใหม่**

- ก. การรวบรวมหนังสือ 27 เล่มที่แตกต่างกันโดยผู้เขียน 8 หรือ 9 คนซึ่งถูกเขียนขึ้นในระยะเวลา 50 ปี
- ข. หมวดหลักของหนังสือเล่มต่างๆ
  1. หมวดประวัติศาสตร์: มัทธีว มาระโก ลูกา ยอห์นและ กิจการ
  2. หมวดหลักคำสอน: โรม 1 & 2 โครินธ์ กาลาเทีย เอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสี 1&2 เตสะโลนิกา ฮีบรู ยากอบ 1&2 เปโตร ยูดา และ 1 ยอห์น
  3. หมวดส่วนตัว: 1&2 ทิโมธี ทิตัส ฟิเลโมน และ 2&3 ยอห์น
  4. หมวดพยากรณ์: วิรณ
- ค. ผู้เขียนภาคพันธสัญญาใหม่
  1. ผู้เขียนทั้งหมดเป็นชาวยิวยกเว้นลูกา
  2. มัทธีว เปโตร และยอห์นเท่านั้นมาจากสาวกดั้งเดิม 12 คนของพระเยซู
  3. มาระโก ยากอบ และยูดาสได้เกี่ยวข้องในพันธกิจที่กระฉับกระเฉงในคริสตจักรเริ่มแรกและได้อยู่ร่วมกับกลุ่มอัครทูต
  4. ลูกาและเปาโลไม่ได้เป็นประจักษ์พยานถึงชีวิตของพระคริสต์ แต่ทั้ง 2 คนเป็นที่รู้จักอย่างดีต่อบรรดาผู้ที่ประจักษ์พยาน

5. แม้ว่าผู้เขียนภาคพันธสัญญาใหม่มีเบื้องหลังที่แตกต่างกันและการศึกษาในระดับที่ต่างกัน แต่ทุกคนก็ได้เขียนด้วยความคล่องแคล่วที่อศจรรย
  6. หนังสือเล่มต่างๆของภาคพันธสัญญาใหม่ไม่ใช่งานของมนุษย์ แต่ได้รับมาโดยการคลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
    - 6.1 พระเยซูได้สัญญาถึงการคลใจของภาคพันธสัญญาใหม่ (ยน. 14:26; 16:13)
    - 6.2 พวกอัครทูตได้อ้างถึงการคลใจ (2 ปต. 3:16; 1 ทธ. 5:18) (เปาโลที่อ้างถ้อยคำของพระเยซูตามที่ถูกบันทึกไว้ใน ลูกา 10:7x ว่าเป็นพระคัมภีร์) (วอ. 1:2)
- ง. หมวดพระกิตติคุณ
1. พระกิตติคุณ 3 เล่มแรก (มัทธิว มาระโก ลูกา) เป็นที่รู้จักกันว่าพระกิตติคุณสามพันธ (คำว่า Synoptic [ซินนอปติก] มาจากคำกรีก Syn [ซุน] ที่แปลว่า “ด้วยกัน” และคำกรีก Optanomai [ออปทาโนมาย] ที่แปลว่า “เห็น” เพราะทั้งสามเล่มถ่มมมองที่คล้ายกันเกี่ยวกับชีวิตและคำสอนของพระคริสต์)
  2. ยอห์น พระกิตติคุณเล่มที่ 4 เข้าหาชีวิตของพระเยซูจากมุมมองที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง

### หนังสือเล่มต่างๆของภาคพันธสัญญาใหม่

<b>I.</b>	<b><u>พระกิตติคุณ</u></b>	<b><u>ผู้เขียน</u></b>
	1. มัทธิว	มัทธิว
	2. มาระโก	มาระโก
	3. ลูกา	ลูกา
	4. ยอห์น	ยอห์น
<b>II.</b>	<b><u>หนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์</u></b>	<b><u>ผู้เขียน</u></b>
	1. กิจการของอัครทูต	ลูกา
<b>III.</b>	<b><u>จดหมายฝากของเปาโล</u></b>	<b><u>ผู้เขียน</u></b>
	1. โรม	เปาโล
	2. 1 โครินธ์	เปาโล
	3. 2 โครินธ์	เปาโล
	4. กาลาเทีย	เปาโล
	5. เอเฟซัส	เปาโล
	6. ฟิลิปปี	เปาโล
	7. โคลโลสี	เปาโล
	8. 1 เธสะโลนิกา	เปาโล
	9. 2 เธสะโลนิกา	เปาโล
	10. 1 ทิโมธี	เปาโล

11. 2 ทิโมธี	เปาโล
12. ทิตัส	เปาโล
13. ฟิเลโมน	เปาโล
14. ฮีบรู	ไม่แน่ชัด
<b>IV. <u>จดหมายฝากทั่วไป</u></b>	<b><u>ผู้เขียน</u></b>
1. ยากอบ	ยากอบ
2. 1 เปโตร	เปโตร
3. 2 เปโตร	เปโตร
4. 1 ขอห์น	จอห์น
5. 2 ขอห์น	จอห์น
6. 3 ขอห์น	จอห์น
7. ยูดา	ยูดาส
<b>V. <u>หนังสือเกี่ยวกับการพยากรณ์</u></b>	<b><u>ผู้เขียน</u></b>
1. วิวรรณ์	จอห์น
<b>VI. <u>การแบ่งเพิ่มเติม</u></b>	
<u>พระกิตติคุณสัมพันธ</u>	<u>จดหมายฝากอภิบาล</u>
1. มัทธีว	1. 1 ทิโมธี
2. มาระโก	2. 2 ทิโมธี
3. ลูคา	3. ทิตัส
<u>จดหมายฝากส่วนตัว</u>	<u>จดหมายฝากจากเรือนจำ</u>
1. 1 ทิโมธี	1. เอฟะซัส
2. 2 ทิโมธี	2. ฟิลิปปี
3. ทิตัส	3. โคลโลสี
4. ฟิเลโมน	4. ฟิเลโมน
5. 2 ขอห์น	
6. 3 ขอห์น	

## ตอนที่ 2: พระกิตติคุณมัทธิว

### **I. ผู้เขียน: มัทธิว (9:9; 10:3; ลก. 5:27)**

มีการรู้เกี่ยวกับมัทธิวเล็กน้อย ท่านเป็นคนยิวที่เป็นคนเก็บภาษีและถูกเรียกว่าเลวีอีกด้วย ท่านเป็นหนึ่งในสาวกดั้งเดิม 12 คนและเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งเหล่านั้นที่ท่านได้เขียน

### **II. เบื้องหลัง**

1. เขียนขึ้นก่อนปี ค.ศ. 70 อาจเขียนขึ้นที่เมืองอันติโอก
2. เน้นถึงพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ ซึ่งแสดงถึงเชื้อสายไปจนถึงอับราฮัม ได้เขียนถึงชาวยิวที่กลับใจเชื่อ การอ้างอิงของพันธสัญญาเดิมหลายครั้ง (ประมาณ 60 ครั้ง) ถูกใช้เพื่อจะยืนยันถึงการเสด็จมาของพระเยซู (1:22; 2:2-4, 15, 17, 23, 3:3; 4:14)
3. แผ่นดินสวรรค์ถูกใช้ 35 ครั้ง
4. เขียนขึ้นเพื่อจะแสดงว่าพระเยซูได้ทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติสมบูรณ์ทุกประการ (5:17, 18)
5. มัทธิวไม่ได้เขียนเน้นถึงการเผชิญหน้ากับแต่ละบุคคล แต่กล่าวต่อกลุ่มคน
6. เป็นพระกิตติคุณเล่มเดียวที่คำว่า “คริสตจักร” ปรากฏ (16:18; 18:17)
7. พระกิตติคุณมัทธิวเปิดเผยพระเยซูคริสต์ในฐานะกษัตริย์
  - 7.1 เน้นถึงตำแหน่งกษัตริย์ของพระคริสต์
  - 7.2 แสดงถึงเชื้อสายที่รวมถึงกษัตริย์ดาวิด
  - 7.3 พวกนักปราชญ์มาแสวงหากษัตริย์
  - 7.4 พระเยซูได้รับการโห่ร้องอวยชัยในฐานะกษัตริย์ในการเสด็จเข้ากรุงที่มีชัยของพระองค์
  - 7.5 พระเยซูในฐานะกษัตริย์ที่ถูกเห็นว่าปกครองเหนือบรรดาประชาชาติ (บทที่ 25)
  - 7.6 ข้อความที่จารึกเหนือไม้กางเขน

### **III. เนื้อหา**

1. การบันทึกเกี่ยวกับการทรงบังเกิด การรับบัพติศมา การถูกทดลองและพันธกิจของพระเยซูคริสต์ (บทที่ 1-4)
2. คำเทศนาบนภูเขา (บทที่ 5-7)
3. การอัศจรรย์ต่างๆ (บทที่ 8-11)
4. คำอุปมาต่างๆ (11:2-13:53) แต่ละเรื่องเปิดเผยถึงแผ่นดินสวรรค์
5. การถูกปฏิเสธที่เมืองนาซาเร็ธ (13:54-58)
6. การคุกคามของเฮโรด (14:1-12)
7. พวกสาวกซำที่จะเข้าใจ (15:12; 16:5-11)
8. การทรงจำแลงพระกาย (16:21-17:8)
9. คำสอนเรื่องการยกโทษ (18:15-35)

10. ความขัดแย้งกับกลุ่มทางศาสนาและคำพยากรณ์เกี่ยวกับความหายนะในอนาคตในกรุงเยรูซาเล็ม (19:3-26:4)
11. การทนทุกข์ การสิ้นพระชนม์ การคืนพระชนม์ (26:3-28:10)

#### IV. ข้อเท็จจริง

1. มัทธิวเน้นถึงพระเยซูคริสต์ในฐานะพระเมสสิยาห์ของชาวยิวและแสดงถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ว่าเชื่อมโยงกับคำพยากรณ์ (26:31,54,56; 27:9)
2. แม้ว่ามีลักษณะเป็นยิว มัทธิวก็ถูกเขียนขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ของคนต่างชาติผ่านทางพระมหาบัญชา (28:19)
3. มัทธิวมีจำนวนมากที่สุดของเนื้อหาเกี่ยวกับการอภิปรายที่พบได้ในหมวดพระกิตติคุณ ประมาณ 3 ใน 5 ของพระกิตติคุณนี้เป็นถ้อยคำของพระเยซู

### ตอนที่ 3: พระกิตติคุณมาระโก

#### I. ผู้เขียน: ยอห์น มาระโก

1. เป็นลูกชายของมารีย์ เป็นเพื่อนของพวกอัครทูต (กจ. 12:12, 25)
2. เป็นลูกพี่ลูกน้องของบารนาบัส (คส. 4:10)
3. เป็นผู้ร่วมเดินทางกับบารนาบัสและเปาโลในการเดินทางออกไปประกาศที่ขั้วโลก (กจ. 13:5, 13; 15:36)
4. ทำงานกับเปโตรและทิโมธี (1 ปต. 5:13; 2 ทธ. 4:11)
5. อายุน้อยกว่าพวกอัครทูตอย่างมาก บางทีไม่ได้เดินทางไปกับพระเยซูคริสต์
6. บรรพบุรุษคริสตจักรเริ่มแรกรายงานว่ามาระโกได้บันทึกสิ่งเหล่านั้นที่เปโตรได้เทศนาและร่วมเดินทางกับเปโตรไปที่โรมในฐานะล่าม

#### II. เบื้องหลัง

1. เขียนขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 50 ถึง ค.ศ. 60 อาจเขียนขึ้นที่โรม
2. พระกิตติคุณเล่มนี้เป็นการบรรยายทางประวัติศาสตร์ของชีวิตพระเยซูคริสต์และเต็มไปด้วยข้อเท็จจริงและคำศัพท์ภาษาละตินที่จะดึงดูดใจต่อความคิดของคนโรมัน
3. การเน้นอันเล็กน้อยที่ธรรมเนียมปฏิบัติหรือธรรมเนียมของชาวยิว
4. นักวิชาการบางคนสงสัยสิบสองข้อสุดท้ายเพราะว่าชื่อเหล่านั้นไม่พบได้ในต้นฉบับเก่าแก่ที่สุดบางฉบับ
5. มาระโกเปิดเผยถึงพระเยซูในฐานะพระบุตรของพระเจ้าและผู้รับใช้ที่พิชิต
6. เน้นถึงความเร่งด่วนในพันธกิจของพระเยซู (คำกรีก “euthys” [ยูธิส] ซึ่งหมายถึง *โดยฉับพลัน* ในทันที) *ทันใดนั้น ทันที* ถูกใช้ถึง 42 ครั้งในพระกิตติคุณเล่มนี้มากกว่าหนังสือเล่มอื่น ๆ ในภาคพันธสัญญาใหม่)
7. เขียนขึ้นในรูปแบบที่แสดงถึงกิจกรรมทางทหารและเหมือนกันกับรูปแบบการเขียนของจูเลียส ซีซาร์ในการบันทึกการรบทางทหาร

8. มาระโกอธิบายถึงธรรมเนียมของชาวยิวฮีบรู (7:3-4) และไม่ได้ทำการอ้างอิงถึงคำพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมหลังจากบทที่หนึ่ง

### III. เนื้อหา

1. บทนำสู่พันธกิจของพระเยซู (1:2-13)
  - 1.1 พระเยซูได้รับการรับรองโดย ยอห์นผู้ให้บัพติศมา
  - 1.2 พระเยซูได้รับการเจิมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
  - 1.3 พระเยซูถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร
2. บันทึกการอัศจรรย์และการสนทนาของพระเยซูที่แสดงให้เห็นถึงสิทธิอำนาจและความเป็นพระเจ้าของพระองค์ (บทที่ 1-5)
3. คำสอนของพระเยซูและความขัดแย้งที่คำสอนได้ก่อให้เกิดขึ้น (6 :1-7; 7:2-5; 8:10-12; 9:2-8)
4. ที่เมืองซีซารียา พระเยซูอธิบายถึงพระองค์ว่าเป็นผู้ใดและความจำเป็นของกางเขน (8:27-10:31)
5. การเดินทางสุดท้ายสู่ไม้กางเขน (10:32-13:37)
  - 5.1 สอนพวกสาวก (10:32)
  - 5.2 รักษาบาบทิเมอัส (10:46)
  - 5.3 เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้พิชิต (11:1)
  - 5.4 การชำระพระวิหาร (11:15)
  - 5.5 คำสอนเรื่องความเชื่อและความขัดแย้งกับพวกผู้นำทางศาสนา (11:19)
  - 5.6 การพยากรณ์ถึงการถูกทำลายของกรุงเยรูซาเล็มและการเสด็จกลับมาของพระองค์ (13:1)
6. การทนทุกข์ของพระคริสต์ (14:1-15:47)
7. การคืนพระชนม์และพระมหากษัตริย์ (16:1-20)

### IV. ข้อเท็จจริง

1. ชื่อพระคัมภีร์หลัก: 10:45
2. พระกิตติคุณแห่งการกระทำ
3. มีการอ้างอิงถึงภาคพันธสัญญาเดิมเล็กน้อยและมีคำอุปมาแค่ 18 เรื่อง
4. การเน้นที่การอัศจรรย์ของพระเยซูและปฏิกิริยาของผู้คน (อัศจรรย์ใจ ประหลาดใจ หวาดกลัว และอื่นๆ)
5. มัทธีอัสเปิดเผยถึงพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์และกษัตริย์ส่วนมาระโกเปิดเผยถึงพระเยซูในฐานะพระบุตรของพระเจ้าและผู้รับใช้ที่พิชิต
6. มาระโกเน้นถึงการกระทำของพระเยซู

## ตอนที่ 4: พระกิตติคุณลูกา

### **I. ผู้เขียน: ลูกา**

1. คนต่างชาติ อาจเป็นผู้กลับใจเชื่อที่มาจากเมืองอันทิโอก
2. ได้ร่วมเดินทางกับเปาโลในการออกประกาศเกี่ยวกับที่สอง (กจ. 16:10)
3. ทำการอภิบาลที่คริสตจักรเมืองฟิลิปปี
4. ได้ร่วมเดินทางกับเปาโลในการออกประกาศเกี่ยวกับสาม (กจ. 20:6)
5. ได้เดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็มและกรุงโรมร่วมเปาโล
6. ผู้มีการศึกษาที่ดี เป็น “แพทย์ที่รัก” (คส. 4:14)

### **II. เบื้องหลัง**

1. เขียนขึ้นประมาณปี ค.ศ. 60 จากบางแห่งที่อยู่นอกปาเลสไตน์
2. จุดประสงค์ของหนังสือ (1:1-4)
3. ลูกาให้รายละเอียดของเหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวกับการทรงบังเกิดของพระเยซูที่ไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในที่อื่นใด
  - 3.1 การบังเกิดของยอห์นผู้ให้บัพติศมา (1:25, 57-80)
    - ก. การเปิดเผยที่เปิดออกครั้งแรกในรอบ 400 ปี (1:17)
  - 3.2 การทรงบังเกิดและวัยเด็กของพระเยซู (1:26-56; 2:1-52)
  - 3.3 เทศนาที่นาซาเร็ธ
  - 3.4 สักเกียส
  - 3.5 การบันทึกหลังจากการเป็นขึ้นจากตายเกี่ยวกับสาวกบนถนนไปยังหมู่บ้านเอมมาอูส
4. หัวข้อหลัก: พระเยซู บุตรมนุษย์ คนของพระเจ้าที่ได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
5. การอ้างอิงที่เล็กน้อยถึงภาคพันธสัญญาเดิม

### **III. เนื้อหา**

1. เขียนถึงเซโอฟีลัส (1:1-4)
2. บันทึกการทรงบังเกิดจากหญิงพรหมจารีในมุมมองของมารีย์ (1:26-56; 2:19,34,35)
3. การเน้นที่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซู
  - 3.1 แสดงถึงเชื้อสายที่ไปยังอาดัม (ส่วนพระกิตติคุณมัทธิวจบเชื้อสายด้วยอับราฮัม)
  - 3.2 มนุษย์ที่ “สมบูรณ์แบบ”
4. เป้าหมายแห่งพันธกิจพระเยซู (4:18,19)
5. คำอุปมาต่างๆที่ลูกาเท่านั้นบันทึก แต่ละเรื่องมีความสำคัญสำหรับผู้อ่านชาวต่างชาติ (เนื้อหาส่วนใหญ่จากลูกา 9:51-18:30 ก็เป็นลักษณะเฉพาะของพระกิตติคุณลูกา)
  - 5.1 ชาวสะมาเรียใจดี (10:28)
  - 5.2 เศรษฐีโง่ (12:13)
  - 5.3 ต้นมะเดื่อที่ไม่มีผล (13:6)



- 5.4 ที่นั่งในการเลี้ยงสมรส (14:7)
- 5.5 งานเลี้ยงใหญ่ (14:15)
- 5.6 เงินเหรียญหาย (15:8)
- 5.7 บุตรหายไป (15:11)
- 5.8 พ่อบ้านที่ไม่ซื่อสัตย์ (16:1)
- 5.9 เศรษฐีกับลาซารัส (16:19)
- 5.10 ฟาริสีและคนเก็บภาษี (18:19)
- 6. โดยเนื้อแท้แล้ว การทนทุกข์ของพระคริสต์ก็เป็นอย่างเดียวกันกับพระกิตติคุณสัมพันธ์เล่มอื่นๆ
- 7. การคืนพระชนม์ก็เป็นลักษณะเฉพาะของการบังเกิดของลูกา
  - 7.1 สาวกบนถนนไปยังหมู่บ้านเอมมาอูส (24:13)
  - 7.2 การปรากฏแก่พวกสาวกในกรุงเยรูซาเล็ม (24:33; ยน. 20:18, 19)

#### IV. ข้อเท็จจริง

1. ลูกาเป็นวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของหมวดพระกิตติคุณที่บันทึกเพลงหรือบทกวีสี่บท
  - 1.1 เพลงสรรเสริญของมารีย์ (1:46-55) (The Magnificat – เดอะ แมกนิฟิแคท)
  - 1.2 คำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ (1:67-79) (The Benedictus – เดอะ เบเนดิกทัส)
  - 1.3 การร้องเพลงของเหล่าทูตสวรรค์ (2:14) (The Gloria in Excelsis – เดอะ กลอริอา อิน เอกเซลซิส)
  - 1.4 คำอธิษฐานของสิเมโอน (2:28-32) (Nunc Dimittis – นุง ดิมิทิส)
2. ลูกาเน้นประวัติศาสตร์อย่างโดดเด่น ผู้เขียนคนอื่นๆไม่ได้ให้วันเวลา (1:5; 2:1; 3:1,2)
3. ข้อพระคัมภีร์หลัก: 19:10
4. หลักคำสอนเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเน้น บุคคลหลักทุกคนได้รับฤทธิ์เดชโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
  - 4.1 ยอห์นผู้ให้บัพติศมา (1:15)
  - 4.2 มารีย์ (1:35)
  - 4.3 เอลีซาเบ็ธ (1:41)
  - 4.4 เศคาริยาห์ (1:67)
  - 4.5 สิเมโอน (2:25, 26)
  - 4.6 พระเยซู (4:1)
    - ก. ปฏิสนธิ
    - ข. บัพติศมา
    - ค. ถูกทดลอง
    - ง. ได้รับฤทธิ์เดช
  - 4.7 พวกสาวกจะต้องได้รับฤทธิ์เดช (24:29)
5. มัทธิวได้เขียนถึงคนยิว มาระโกได้เขียนถึงคนโรมัน ลูกาได้เขียนถึงคนกรีก
6. ในขณะที่มาระโกเน้นถึงการกระทำของพระคริสต์ ลูกาเน้นถึงคำสอนของพระองค์

## ตอนที่ 5: พระกิตติคุณยอห์น

### **I. ผู้เขียน: ยอห์น**

1. น้องชายของยากอบและบุตรชายของเศเบดี
2. สมาชิกที่อยู่รอดคนสุดท้ายของสาวกดั้งเดิมสิบสองคน
3. ชาวประมงในความร่วมมือกับยากอบ อันดรูว์ เปโตร
4. บุตรชายของนางสะโลเมซึ่งเป็นน้องสาวของมารีย์ผู้เป็นมารดาของพระเยซู (มธ. 27:56; มก. 15:40; ยน. 19:25)
5. ยอห์นและยากอบเป็นผู้ที่ถูกเรียกว่า “ลูกพี่รื่อง” (มก. 3:17; ลก. 9:54)
6. ชาวยิวที่มีความคุ้นเคยกับธรรมเนียมของปาเลสไตน์และยิว
7. ยอห์นมีความรู้ส่วนตัวเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่ท่านเขียน ยอห์นและมัทธิวเป็นผู้เขียนพระกิตติคุณสองคนเท่านั้นที่ได้ดำเนินกับพระเยซูคริสต์ในพันธกิจในแผ่นดินโลกของพระองค์
8. บางทีเป็นสาวกของยอห์นผู้ให้บัพติศมา
9. ครอบครองที่แห่งสิทธิพิเศษถัดจากพระเยซูคริสต์ ณ ในอาหารเย็นมื้อสุดท้าย (13:33)
10. ยอห์นกับยากอบและเปโตรได้รับสิทธิพิเศษของการเดินทางไปกับพระเยซูในขณะที่คนอื่นๆไม่ได้รับอนุญาต
  - 10.1 บ้านของไซรัส
  - 10.2 ภูเขาแห่งการทรงจำแลงพระกาย
  - 10.3 สวนเกทเสมี
11. มีทางเข้าไปสู่ลานบ้านของมหาปุโรหิต (18:15,16)
12. เป็นพยานถึงการถูกไต่สวนและการถูกตรึงของพระคริสต์
13. ได้รับหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลมารีย์ผู้เป็นมารดาของพระเยซู (19:26)
14. หนึ่งในผู้เขียนเขียนแรกๆที่ได้ไปยังอูโมงค์ ( 20:8)

### **II. เบื้องหลัง**

1. อาจเขียนขึ้นที่เมืองเอเฟซัสในช่วงปลายของศตวรรษแรก
2. ยอห์นคาดคะเนว่าผู้อ่านคงคุ้นเคยกับเหตุการณ์ต่างๆที่ถูกบันทึกไว้ในพระกิตติคุณเล่มอื่นๆ พระกิตติคุณสัมพันธ์บันทึกที่มาในโลกของพระเยซู แต่ยอห์นบันทึกที่มาในสวรรค์ของพระองค์
3. คำหลักสามคำเน้นถึงเนื้อหา
  - 3.1 หมายเหตุสำคัญ เชื่อมโยงกับการอัศจรรย์ที่ถูกกล่าวถึงเท่านั้นและแสดงให้เห็นถึงฤทธิ์เดชและความเป็นพระเจ้าของพระเยซู
    - ก. น้ำที่กลายเป็นเหล้าองุ่น (2:1)
    - ข. การรักษาบุตรชายของข้าราชการ (4:46)
    - ค. การรักษาชายที่ป่วยคนหนึ่ง (5:1)
    - ง. การเลี้ยงคน 5,000 คน (6:1)

- จ. การดำเนินบนน้ำ (6:16)
- ฉ. การรักษาคนตาบอด (9:1)
- ช. การทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตาย (11:1)
- 3.2 **เชื่อ** ปราบกฎ 98 ครั้งในพระกิตติคุณเล่มนี้ การเชื่อที่เชื่อมโยงกับการต้อนรับพระเยซูคริสต์ในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้า (1:12)
- 3.3 **ชีวิต** ไม่ใช่แค่การมีชีวิตอยู่ ชีวิตที่ครบบริบูรณ์และนิรันดร์ได้ถูกมอบให้ผู้เชื่อ (17:3)
- 3.4 หมายถึงการเปิดเผยของพระเจ้ามา การเชื่อถูกก่อให้เกิดขึ้นโดยหมายถึงสำคัญ ชีวิตเป็นผลลัพธ์ของการเชื่อ
- 4. ไม่เหมือนกับพระกิตติคุณสัมพันธ์ ยอห์นไม่ได้ถูกเขียนถึงกลุ่มบุคคลใดโดยเฉพาะ แต่เขียนถึง “ทุกคนที่”

### III. เนื้อหาของหนังสือ

- 1. พระเยซู พระวาทะนิรันดร์ พระผู้สร้าง (1:1-18)
  - 1.1 ดู 1 ยอห์น 5:7; วิวรรณ์ 19:13 อีกด้วย
    - ก. คำกรีก *Logos* (โลกอส) – เหตุผลหรือปัญญาของพระเจ้า
    - ข. *Philo* (ฟีโล) นักปรัชญาชาวยิวจากเมืองอเล็กซานเดรียใช้คำศัพท์นี้เพื่อจะแสดงออกถึงแนวคิดของผู้กลางระหว่างพระเจ้าและจักรวาล
- 2. ความเป็นพระเจ้าของพระเยซูถูกประกาศโดย:
  - 2.1 ยอห์นผู้ให้บัพติศมา (1:8)
  - 2.2 พยานของพระคัมภีร์ (1:23)
  - 2.3 การอัศจรรย์ที่พระเยซูได้ทำ (2:11)
- 3. การสนทนาของพระเยซูกับนิโคเดมัส (3:1-21)
- 4. การสนทนาของพระเยซูกับผู้หญิงที่ข้างบ่อน้ำในแคว้นสะมาเรีย (4:5-30)
- 5. การโต้เถียงเรื่องวันสะบาโตและการวิงวอนของพระเยซูที่จะให้พวกสาวกของพระองค์เชื่อ (5:1-6:71)
- 6. ช่วงระยะเวลาของความขัดแย้ง (7:1-11:35)
  - 6.1 การต่อต้านของพวกยิว
  - 6.2 พระเยซูตั้งใจจะรักษาพระบัญชาของพระบิดาและสละชีวิตของพระองค์ (บทที่ 10)
- 7. ช่วงระยะเวลาของวิกฤต (11:54-12:36)
  - 7.1 ทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตาย
  - 7.2 การเสด็จเข้ากรุงที่มีชัย
  - 7.3 การวางแผนของพวกฟาริสีที่จะทำลายพระเยซู
- 8. ช่วงสุดท้ายของพันธกิจต่อสาธารณะของพระเยซูและการประชุมส่วนตัวของพระองค์กับพวกสาวกของพระองค์ (12:36-17:26)
- 9. การถูกทรยศ การทนทุกข์และการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซู เหตุผลของเราก็จะเชื่อ (18:1-20:31)

10. การบันทึกของยอห์นเกี่ยวกับการถูกตรึงก็มีลักษณะเฉพาะ
  - 10.1 ปีลาตเขียนข้อกล่าวหาเหนือไม้กางเขน (19:22)
  - 10.2 การแบ่งเสื้อของพระเยซู (19:23,24)
  - 10.3 พระเยซูให้ความรับผิดชอบแก่ยอห์นที่จะดูแลมารีย์มารดาของพระองค์ (19:26-27)
  - 10.4 การพุดสองครั้งของพระเยซูที่บนไม้กางเขน (19:28-30)
  - 10.5 การแทงที่สีข้างของพระเยซู (19:34)

#### IV. ข้อเท็จจริง

1. พระกิตติคุณนี้ไม่มีคำอุปมา
2. ข้อพระคัมภีร์หลัก: 20:30, 31
3. พระกิตติคุณยอห์นเน้นถึงความสัมพันธ์ของพระเยซูกับมนุษย์โดยการสนทนาส่วนตัวสี่สิบเจ็ดครั้งที่เปิดเผยถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู
4. มัทธีวเปิดเผยพระเยซูในฐานะ: กษัตริย์ คือพระเมสสิยาห์  
 มาระโกเปิดเผยพระเยซูในฐานะ: พระบุตรของพระเจ้า คือ ผู้รับใช้ที่พิชิต  
 ลูกาเปิดเผยพระเยซูในฐานะ: บุตรมนุษย์ คือ มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ การเน้นอยู่ที่ความเป็นมนุษย์ของพระองค์  
 ยอห์นเปิดเผยพระเยซูในฐานะ: พระเจ้า พระวาตะนิรันดร์

#### ตอนที่ 6: กิจการของอัครทูต

##### I. ผู้เขียน: ลูกา

ลูกาได้เขียนหนังสือกิจการในฐานะเป็นเรื่องต่อเนื่องจากพระกิตติคุณของท่าน (โปรดดูข้อมูลใน โครงร่าง สำหรับพระกิตติคุณลูกาสำหรับข้อมูลมากขึ้นเกี่ยวกับผู้เขียน)

##### II. เบื้องหลัง

1. หนังสือกิจการเป็นการบันทึกเกี่ยวกับการเกิดและการเติบโตของคริสตจักรเริ่มแรก ที่ได้เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็มด้วยผู้เชื่อชาวยิวจำนวน 120 คนและแพร่กระจายไปยังโลกต่างชาติซึ่งบรรลุประมาหับัญชา (มธ. 28:19-20; กจ. 1:8)
2. หนังสือกิจการถูกเรียบเรียงเพื่อจะแสดงให้เห็นถึงการขยายทางภูมิศาสตร์ของคริสตจักรอย่างที่พระเยซูได้ประกาศไว้ (1:8)
3. หนังสือเล่มนี้ได้ถูกเขียนขึ้นในระยะเวลาหนึ่งเมื่อลูกาบันทึกการเติบโตของคริสตจักร มันครอบคลุมกรอบเวลาตั้งแต่การถูกตรึง (ค.ศ. 30) จนถึงราวๆ ปี ค.ศ. 60
4. นอกจากบทแรกๆ แล้ว ลูกาเป็นมากกว่าผู้ดูแลเหตุการณ์ ท่านเป็นคนที่กระฉับกระเฉงในพันธกิจขณะที่ท่านเดินทางไปกับเปาโลในการเดินทางออกไปประกาศที่ชาวที่สองและสาม และการเดินทางไปกรุงโรมในฐานะนักโทษ

### III. เนื้อหาของหนังสือ

1. การเกิดของคริสตจักร
  - 1.1 พระเยซูสัญญาที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกสาวกและเสด็จสู่สวรรค์ (1:1-11)
  - 1.2 กิจกรรมที่ห้องชั้นบนที่ที่มีตรีอัฐถูกเลือกให้แทนที่ยูดา (1:12-26)
  - 1.3 วันเพ็นเทคอสต์ – การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (2:1-13)
  - 1.4 คำเทศนาของเปโตร (2:14-40)
  - 1.5 การสร้างผู้เชื่อใหม่ให้เป็นสาวก (2:41-47)
2. การเติบโตของคริสตจักร
  - 2.1 การรักษาคนง่อย (บทที่ 3)
  - 2.2 เปโตรและยอห์นเผชิญหน้ากับพวกผู้นำชาวยิว (4:1-23)
  - 2.3 การอธิษฐานและพยานของคริสตจักร (4:24-37)
  - 2.4 การพิพากษาในคริสตจักร – อานาเนียและสัปปิรา (5:1-13)
  - 2.5 การอัครธรรม์ต่างๆ โดยเปโตรและพวกอัครทูต (5:14-16)
3. การท้าทายต่อคริสตจักร
  - 3.1 พวกอัครทูตถูกขังคุก – ถูกเขียนตี – ถูกปล่อย (5:17-42)
  - 3.2 การขัดแย้งในคริสตจักร – มัคนายกถูกแต่งตั้ง (6:1-7)
  - 3.3 การโต้แย้งและการตายเพื่อความเชื่อของสเทเฟน (6:8-7:60)
  - 3.4 การกระจัดกระจายของพวกยิวที่พูดกรีกไปยังแคว้นยูเดียและสะมาเรียเนื่องจากการข่มเหง (8:1-4)
4. การขยายไปยังแคว้นสะมาเรีย
  - 4.1 ฟิลิปประกาศในแคว้นสะมาเรีย (8:5-25)
  - 4.2 ฟิลิปประกาศแก่ขันทีชาวเอธิโอเปีย (8:26-40)
5. การข่มเหง
  - 5.1 เซาโลคุกคามคริสตจักร (9:1-2)
  - 5.2 การกลับใจเชื่อของเซาโล (9:3-31)
6. การกิจของเปโตร
  - 6.1 ทำให้โดรคัสเป็นขึ้นจากตาย (9:36-43)
  - 6.2 เปาโลเทศนาต่อโครเนลิอัส – การกลับใจของคนต่างชาติ (10:1-11:18)
7. อันติโอก – คริสตจักรชาวต่างชาติแห่งแรก (11:19-30)
8. การข่มเหงของคนโรมัน
  - 8.1 ยากอบถูกฆ่า (12:1-3)
  - 8.2 เปโตรถูกขังคุก – ได้รับการปล่อยโดยทูตสวรรค์ (12:4-19)
  - 8.3 กษัตริย์เฮโรดถูกพิพากษาโดยพระเจ้า (12:20-23)
9. การเดินทางออกไปประกาศที่ขั้วแรกของเปาโล (12:24-14:28)

## ตอนที่ 7: กาลาเทีย

### **I. ผู้เขียน: เปาโล**

1. ฟาริสีบุตรชายของฟาริสี
2. ได้รับการศึกษาอย่างดี – ครอบครัวร่ำรวย – สมาชิกของสภาแซนเฮดริน – พลเมืองโรมัน
3. ร้อนรนเพื่อธรรมบัญญัติ – ผู้ข่มเหงหลักของคริสตจักร
4. ได้กลับใจเชื่อ – ได้รับการทรงเรียกให้เป็นอัครทูตแก่คนต่างชาติ

### **II. เบื้องหลัง**

1. การเดินทางออกไปประกาศที่วแรกของเปาโลก็ผ่านเมืองกาลาเทีย (กจ. 13,14)
2. ช่วงที่กลับมายังเมืองอันทิโอกของท่าน หนังสือกาลาเทียก็ได้ถูกเขียนขึ้น (ราวๆ ค.ศ. 48)

### **III. เนื้อหา**

1. เขียนขึ้นเพื่อจะปฏิเสธคำสอนของศาสนายิว
2. เขียนขึ้นเพื่อจะประกาศถึงความรอดโดยความเชื่อปราศจากการประพฤติตามธรรมบัญญัติ

### **หนังสือกิจการของอัครทูต (ต่อ) – บทที่ 15-17**

1. การปรึกษาหารือที่กรุงเยรูซาเล็ม (จุดประสงค์คือเพื่อจะตัดสินใจว่าผู้กลับใจเชื่อชาวต่างชาติควรถูกเรียกร้องให้ถือรักษารธรรมบัญญัติหรือไม่?)
2. การขัดแย้งระหว่างบารนาบัสและเปาโล (15:36-41)
3. การเดินทางออกไปประกาศที่วที่สองของเปาโล
  - 3.1 เปาโลกลับมาเยี่ยมคริสตจักรที่เมืองลิสตราและเดอร์บี (กาลาเทีย)
  - 3.2 ทิโมธีเข้าสู่หนัดและเข้าร่วมทีมพันธกิจของเปาโล
  - 3.3 เปาโลได้รับการทรงเรียกให้ไปที่แคว้นมาซิโดเนีย (16:9)
  - 3.4 ลูคาสมทบกับเปาโลที่เมืองโตรอัส (16:10)
  - 3.5 เมืองฟิลิปปี – อาณานิคมของโรม
    - ก. เปาโลเทศนา ณ การประชุมอธิษฐานที่อยู่นอกเมือง
    - ข. เปาโลและสิลาสถูกจับและถูกเขียน
    - ค. แผ่นดินไหวเปิดประตูคุกและนายคุกกลับใจเชื่อ
    - ง. เปาโลและสิลาสได้รับการปล่อย – การเดินทางไปยังเมืองเธสะโลนิกา – ลูกาค้างอยู่ที่เมืองฟิลิปปี
  - 3.6 เมืองเธสะโลนิกา (กจ. 17:1-9)
    - ก. เปาโลเทศนาต่อคนยิวและคนต่างชาติ
    - ข. คนยิวและคนต่างชาติหลายคนเชื่อ
    - ค. คนยิวที่ไม่เชื่อก่อให้เกิดการข่มเหงที่รุนแรง – เปาโลและสิลาสถูกส่งออกไป
  - 3.7 เมืองเบโรอา (กจ. 17:10-15)

- ก. คนยิวได้รับข่าวสารของเปาโลและศึกษาพระคัมภีร์ (17:11)
  - ข. คนยิวที่มาจากเมืองเซสะโลนิกาที่มายังเมืองเบโรอาและก่อให้เกิดการจลาจล
  - ค. เปาโลถูกส่งไปกรุงเอเธนส์ สिलाสและทิโมธียังอยู่ที่เมืองเบโรอา
- 3.8 กรุงเอเธนส์ – เมืองของกรีก (กจ. 17:16-34)
- ก. เปาโลเทศนาในธรรมศาลา
  - ข. เปาโลได้เทศนาต่อคนต่างชาติในสภาอาเรโอปากัสและมีผลลัพธ์ที่เล็กน้อย
- 3.9 เมืองโครินธ์ – เมืองของโรมและเมืองหลวงทางการเมืองของแคว้นอาคาญา (กจ. 18:1-11)
- ก. เมืองที่มั่งมีและผิดศีลธรรมอย่างยิ่ง
  - ข. เปาโลพบอควิลลาและปริสซิลลาและดำเนินอาชีพการเย็บเต็นท์ของท่านต่อไป
  - ค. สिलाสและทิโมธีสมทบกับเปาโลที่เมืองโครินธ์
  - ง. คนยิวปฏิเสธการเทศนาจากธรรมศาลาของเปาโล
  - จ. ทิทอัสยสุทาสเปิดบ้านของเขาแก่เปาโลที่ที่ท่านสั่งสอนพระวาจาของพระเจ้าต่อไปเป็นเวลาหนึ่งปีครึ่ง

### **ตอนที่ 8: 1 เซสะโลนิกา**

**I. ผู้เขียน:** เปาโล เขียนจากเมืองโครินธ์ราวๆ ค.ศ. 51

### **II. เนื้อหา**

1. เปาโลยกย่องความหนักแน่นของคริสตจักรที่อยู่ภายใต้การข่มเหง
2. หนุนใจให้ผู้เชื่อที่จะดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์
3. อธิบายถึงการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่เกี่ยวข้องกับบรรดาผู้ที่ได้ตายไป
4. หัวข้อ: การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

### **ตอนที่ 9: 2 เซสะโลนิกา**

**I. ผู้เขียน:** เปาโล เขียนจากเมืองโครินธ์ราวๆ ค.ศ. 51

### **II. เบื้องหลัง:**

1. ถูกเขียนขึ้นเพื่อจะแก้ไขคำสอนเท็จและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

### **III. เนื้อหา**

1. เปิดเผยถึงเหตุการณ์บางอย่างที่ต้องเกิดขึ้นก่อนพระคริสต์เสด็จกลับมา
2. ที่จะหนุนใจให้ผู้อ่านทำงานและจัดเตรียมเพื่อความจำเป็นต่างๆของพวกเขาเอง

### **หนังสือกิจการของอัครทูต (ต่อ) – บทที่ 18-19**

1. เปาโล อควิลลาและปริสซิลลาออกจากเมืองโครินธ์และเล่นเรือไปยังเมืองเอเฟซัส (กจ. 18:18)
2. อควิลลาและปริสซิลลาอยู่ในเมืองเอเฟซัสประกาศข่าวประเสริฐ (กจ. 18:19)
3. เปโตรเล่นเรือไปยังเมืองซีซารียาและเยรูซาเล็มก่อนที่ท่านกลับไปยังเมืองอันติโอก (กจ. 18:22)

4. การเดินทางออกไปประกาศที่สามของเปาโล (กจ. 19)

4.1 เปาโลกลับไปยังเมืองเอเฟซัส

- ก. พบพวกสาวกของยอห์นผู้ให้บัพติศมา
- ข. สอนในโรงเรียนของทีร์นัสเป็นเวลาสองปี
- ค. การอัศจรรย์ที่พิเศษโดยเปาโล
- ง. เวทมนตร์คาถาถูกเปิดโปงและถูกปฏิเสธ
- จ. ความขัดแย้งกับผู้นำมัสการของเจ้าแม่อาร์เทมิส

**ตอนที่ 10: 1 โครินธ์**

**I. ผู้เขียน:** เปาโล เขียนจากเมืองเอเฟซัสราวๆ ค.ศ. 55

**II. เบื้องหลัง:**

- 1. เขียนขึ้นหลังจากที่สมาชิกคริสตจักรจากเมืองโครินธ์บางคนได้มาเยี่ยมเปาโลและนำของฝากและจดหมายมาเกี่ยวกับคำถามบางอย่าง (16:17;1:11;7:1)
- 2. เปาโลได้เขียนจดหมายฝากฉบับก่อนถึงคริสตจักรโครินธ์ (5:9)

**III. เนื้อหา**

- 1. เนื้อหากี่หลากหลายซึ่งกล่าวถึงหลายหัวข้อ:
  - 1.1 การขัดแย้ง (บทที่ 1-3)
  - 1.2 การสมรส (บทที่ 7)
  - 1.3 รูปเคารพ (บทที่ 8)
  - 1.4 พิธีมหาสนิท (บทที่ 11)
  - 1.5 ของประทานฝ่ายวิญญาณ (บทที่ 12-14)
  - 1.6 การเป็นขึ้นจากตายของร่างกาย (บทที่ 15)
  - 1.7 การเรียไรรเพื่อชนิกชนที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม (บทที่ 16)
- 2. ทิโมธีนำจดหมายไปยังเมืองโครินธ์ (16:10)
- 3. เปาโลทำการเยี่ยมเมืองโครินธ์ที่ไม่ได้ถูกบันทึกไว้และกลับไปยังเมืองเอเฟซัส (2 คร. 12:14; 13:1)
- 4. เปาโลได้ส่งที่ตัสไปรับมือกับคริสตจักรโครินธ์
  - 4.1 เปาโลแล่นเรือไปยังเมืองโตรอัสแล้วไปแคว้นมาซิโดเนีย เพื่อรวบรวมเงินถวายสำหรับชนิกชนในกรุงเยรูซาเล็ม (2 คร. 2:12-13)
  - 4.2 ที่ตัสมาพบเปาโลที่มาซิโดเนียและบอกถึงการฟื้นฟูในโครินธ์ (2 คร. 7:6-16) (จดหมายที่ถูกอ้างอิงถึงที่นี่คือ 2 คร. 10-13)



## ตอนที่ 11: 2 โครินธ์

### **I. ผู้เขียน: เปาโล**

### **II. เบื้องหลัง**

1. จริงๆ แล้วหนังสือนี้มีจดหมายสองฉบับ
2. 2 โครินธ์ 10-13 ถูกเขียนขึ้นก่อนจากเมืองเอเฟซัสเพื่อว่ากล่าวคนใน โครินธ์ที่โงมตีเปาโลอย่างเป็นทางการเป็นส่วนตัวและปฏิเสธสิทธิอำนาจของท่าน
  - 2.1 กล่าวถึงเรื่องราวส่วนตัวมากกว่าประเด็นทางหลักคำสอน
  - 2.2 การแก้ต่างของเปาโลที่มีต่อพวกผู้กล่าวหาของท่าน
3. 2 โครินธ์ บทที่ 1-9 ถูกเขียนขึ้นหลังจากเปาโลเล่นเรือไปยังแคว้นมาซิโดเนียและได้พบกับทิตัส
  - 3.1 กล่าวถึงความรักของเปาโลที่มีต่อผู้คนและความยินดีของท่านเกี่ยวกับการกลับใจใหม่ของพวกเขา
  - 3.2 การวิงวอนของเปาโลสำหรับการเรียไ้เพื่อธรรมิกชนและคำสอนของท่านในเรื่องผลประโยชน์ของการถวาย
  - 3.3 การเตรียมเพื่อการเยี่ยมของเปาโล

## ตอนที่ 12: โรม

### **I. ผู้เขียน: เปาโล อาจเขียนขึ้นจากเมือง โครินธ์หรือเมืองฟิลิปปีก่อนการเล่นเรือของท่าน ไปยังเมือง ไทรอัส**

### **II. เบื้องหลัง**

1. ความตั้งใจของเปาโลคือที่จะเล่นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ส่งการเรียไ้ที่ได้รวบรวมมาจากคริสตจักรต่างๆ ของกรีกและเอเชียและจากนั้นก็เล่นเรือไปยังกรุงโรม
2. โรม เมืองหลวงของจักรวรรดินั้นจะเป็นสถานที่ตั้งที่สำคัญอย่างมากสำหรับการให้ข่าวประเสริฐไปทั่วโลก
3. คริสตจักรที่โรมเป็นคริสตจักรคนต่างชาติ
4. จดหมายนี้ถูกส่งไปยังกรุงโรมโดยเฟบีผู้เป็นมัคทายิกาจากเมืองเคนเคเรีย (16:1,2)

### **III. เนื้อหา**

1. หัวข้อหลักคือความชอบธรรมของพระเจ้า (1:16,17)
2. ความจำเป็นที่ต้องมีความชอบธรรมสำหรับคนยิวและคนต่างชาติ (2:8-11, 25-29; 3:1-2, 20)
3. ความชอบธรรมของพระเจ้าถูกเปิดเผย (บทที่ 10)
4. การประยุกต์ใช้ความชอบธรรม – ความเชื่อมิใช่การประพฤติ (บทที่ 4)
5. ชีวิตคริสตจักร – ของประทานและความสัมพันธ์ (บทที่ 12-16)

### **IV. โครงร่าง**

1. หลักคำสอน (บทที่ 1-8)
2. ระยะเวลาที่พิเศษ (บทที่ 9-11)

### 3. การปฏิบัติ (บทที่ 12-16)

#### หนังสือกิจการของอัครทูต (ต่อ) – บทที่ 20-28

1. เปาโลเดินทางจากมาซิโดเนียมายังเยรูซาเล็ม
2. การพบปะสองครั้งที่ถูกบรรยายไว้
  - 2.1 เปาโลเทศนาต่อคริสตจักรที่เมืองโตรอัส (20:6)
  - 2.2 เปาโลชี้แนะผู้ปกครองที่มาจากเมืองเอเฟซัสที่เมืองมิเลทัส (20:15,17)
3. การถูกจับและการถูกขังคุกของเปาโล (บทที่ 21-28)
  - 3.1 คำปฏิญาณของคนยิว
  - 3.2 การจลาจลในพระวิหาร
  - 3.3 การถูกจับโดยนายร้อยชาวโรมัน
  - 3.4 เปาโลอยู่ต่อหน้าเฟลิกัส
  - 3.5 เปาโลอยู่ต่อหน้าเฟส (เปาโลถวายฎีกาถึงซีซาร์)
  - 3.6 เปาโลเดินทางไปยังโรม – เรืออับปาง – พันธกิจที่เกาะมอลตา
  - 3.7 เปาโลอยู่ที่กรุงโรม – สองปีในบ้านเช่าของท่านเอง เทศนาและสั่งสอน
    - ก. ในช่วงเวลาสองปีนี้เปาโลเขียนจดหมายฝากจากเรือนจำ ปี ค.ศ. 56 หรือ 57 ถึงปี ค.ศ. 60 หรือ 61
    - ข. จดหมายฝากจากเรือนจำ: ฟิลิปปี โคลโลสี เอเฟซัส ฟิเลโมน

#### ตอนที่ 13: ฟิเลโมน – นักธุรกิจในเมืองโคลโลสี

1. ถูกเขียนถึงฟิเลโมนเกี่ยวกับโอเนสิมัสทาสของเขาผู้ได้ขโมยสมบัติบางอย่างของเขาแล้วหนีไปที่กรุงโรม
2. การกลับใจเชื่อของโอเนสิมัสเป็นเหตุให้เปาโลเขียนไปหาฟิเลโมนและขอให้เขายกโทษแก่โอเนสิมัสและยอมรับเขากลับมาในฐานะพี่น้องในองค์พระผู้เป็นเจ้า
3. เปาโลให้ที่คึกคักที่จะเดินทางไปกับโอเนสิมัสไปยังเมืองโคลโลสีและใช้โอกาสนั้นที่จะส่งจดหมายไปยังคริสตจักรต่างๆในเมืองเอเฟซัสและโคลโลสี

#### ตอนที่ 14: เอเฟซัส

1. หัวข้อหลัก – คริสตจักร
2. สามบทแรกกล่าวถึงคริสตจักรและพระประสงค์ต่างๆของพระเจ้า
3. สามบทสุดท้ายกล่าวถึงความประพฤติของผู้เชื่อ
4. เน้นถึงความเป็นผู้ใหญ่ของผู้เชื่อในฐานะส่วนหนึ่งของคริสตจักรและพระกายของพระคริสต์

#### ตอนที่ 15: โคลโลสี

1. เปาโลปราศจากเมืองโคลโลสีถึงกรุงโรมและแจ้งให้เปาโลทราบถึงสภาพของคริสตจักร (1:7-8)
2. เปาโลเขียนเพื่อจะแก้ไขความเห็นนอกรีตที่ถูกนำเข้ามาในคริสตจักร โดยศาสนาลี้กัลบและผู้นิยมธรรมเนียมและการปฏิบัติของยิว (2:18,20,21)

3. เปาโลนำเสนอพระคริสต์ในฐานะพระเจ้าและในฐานะผู้หนึ่งที่เป็นเอกในการทรงสร้างและการไถ่ (1:18-19)

### ตอนที่ 16: ฟิลิปปี

1. เขียนขึ้นในตอนท้ายๆ ของการถูกจำคุกสองปีที่กรุงโรมของเปาโล
2. เปาโลพรดิทัสได้นำของขวัญจากคริสตจักรฟิลิปปีมาให้เปาโล
3. จดหมายฝากส่วนตัวที่สุดของจดหมายฝากของเปาโลที่ไม่ได้เขียนไปหาผู้ใดโดยเฉพาะ
4. หัวข้อหลักสองข้อ:
  - 4.1 ข่าวประเสริฐ: (1:5,7,12,27; 2:22; 4:3,15)
  - 4.2 ความยินดี: (1:4,18;2:2,17; 4:10)
5. การเชื่อฟังของพระคริสต์ขณะที่พระองค์ได้ถ่อมพระองค์ลง (2:5-11)
6. มนุษย์ไม่ควรมีความมั่นใจในเนื้อหนัง แต่ควรบากบั่นมุ่งไปสู่รางวัลที่พบได้ในพระคริสต์เท่านั้น (3:2-15)

### ตอนที่ 17: จดหมายฝากอภิบาล

#### **I. 1 ทิโมธี (“ได้รับเกียรติจากพระเจ้า”)**

1. ชีวิตประวัติของทิโมธี
  - 1.1 ได้รับการเลี้ยงดูในความเชื่อแบบยิว ผู้กลับใจเชื่อของเปาโลเมื่อท่านเดินทางไปยังเมืองลิสตราในการเดินทางออกไปประกาศที่ขั้วแรกของท่าน (กจ. 16:1-5; 17:14,15; 18:5)
  - 1.2 ร่วมเดินทางกับเปาโลในการเดินทางออกไปประกาศที่ขั้วที่สองของท่านยังแคว้นมาซิโดเนีย อาคาญาและเมืองเอเฟซัส (กจ. 19:21; 20:5; 1 คร. 4:17; 2 คร. 1:1,19; 1 ธส. 3:1-3)
  - 1.3 ติดตามเปาโลไปยังกรุงเยรูซาเล็มและกรุงโรม ระหว่างการถูกจำคุกครั้งแรกของท่าน (ฟป. 2:19; คส. 1:1; ฟม. 1:1)
  - 1.4 ถูกส่งไปยังเมืองเอเฟซัสเพื่ออภิบาลคริสตจักรที่นั่นโดยเปาโล
  - 1.5 อยู่ร่วมกับเปาโลที่กรุงโรมและถูกจำคุกพร้อมกับท่านในช่วงตอนท้ายๆ ชีวิตของเปาโล แต่ต่อมาก็ได้รับการปล่อย (ฮบ. 13:23)
2. เนื้อหา
  - 2.1 ย้ำเตือนทิโมธีถึงจุดประสงค์ของเขาในเมืองเอเฟซัส (1 ทธ. 1:3-10)
  - 2.2 มอบหมายหน้าที่แก่คริสตจักรเกี่ยวกับ:
    - ก. การอธิษฐาน (2:1)
    - ข. พวกผู้หญิง (2:9)
    - ค. ตำแหน่งผู้นำ (3:1)
    - ง. การเตือนเกี่ยวกับพวกครูสอนเท็จ (4:1)
  - 2.3 การตักเตือนส่วนตัวต่อทิโมธี (4:12)
  - 2.4 การจัดการกับกลุ่มต่างๆ ในคริสตจักร:
    - ก. บรรดาแม่่ม่าย (5:3)

- ข. บรรดาผู้ปกครอง (5:17-20)
- ค. บรรดาทาส (6:1)
- ง. บรรดาครูสอนเท็จ (6:3)

## II. ทิตัส

1. เบื้องหลัง
  - 1.1 ทิตัส ผู้กลับใจเชื่อชาวต่างชาติจากเมืองอันทิโอก ได้เดินทางไปกับเปาโลระหว่างการเดินทางออกไปประกาศที่สามของท่าน
  - 1.2 ถูกส่งไปยังเกาะครีตเพื่ออภิบาลคริสตจักรที่นั่นโดยเปาโล (1:5)
2. เนื้อหา (เหมือนกับ 1 ทิโมธีอย่างมาก)
  - 2.1 การแต่งตั้งบรรดาผู้ปกครอง (1:5-9)
  - 2.2 การเปิดโปงพวกครูสอนเท็จ (1:10-16)
  - 2.3 การกำหนดหลักคำสอนเพื่อกลุ่มต่างๆภายในคริสตจักร (2:1-10)
  - 2.4 ความประพฤติส่วนตัว (2:15-3:11)
  - 2.5 คำแนะนำส่วนตัว (3:12-15)

## III. 2 ทิโมธี

1. เบื้องหลัง
  - 1.1 อาจถูกเขียนขึ้นที่กรุงโรมหลังจากเปาโลได้ถูกจับกุมเป็นครั้งที่สอง
  - 1.2 จุดประสงค์ – เพื่อเสริมกำลังทิโมธีและหนุนใจเขาในช่วงเวลาของการข่มเหงที่ใกล้เข้ามาและเพื่อขอร้องให้ทิโมธีมาหาที่กรุงโรมด้วย
2. เนื้อหา
  - 2.1 เพื่อหนุนใจให้ทิโมธีที่จะศึกษา สั่งสอนและเทศนาพระวจนะของพระเจ้า
  - 2.2 เพื่อกระตุ้นให้ทิโมธีจะไม่ล้มเหลวภายใต้การข่มเหงและช่วงเวลาที่อันตรายที่อยู่ข้างหน้า
  - 2.3 เตือนทิโมธีเกี่ยวกับบอเลกซานเดอร์ ผู้เป็นศัตรูของคริสตจักร
  - 2.4 แนะนำให้ทิโมธีมาหาก่อนถึงฤดูหนาวและนำหนังสือต่างๆมาให้ด้วย
  - 2.5 บรรดาถ้อยคำสุดท้าย

### ตอนที่ 18: อีบรู

#### I. ผู้เขียน: ผู้เขียนหนังสือนี้ก็ไม่เป็นที่รู้จัก

1. ผู้เขียนไม่ได้บอกชื่อไว้
2. ท่านเป็นชาวยิวและเป็นเพื่อนกับทิโมธี (ฮบ. 13:23) รู้จักพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมอย่างดีและเคยอยู่ในคุกมาแล้ว
3. นักประวัติศาสตร์คริสตจักรเริ่มแรกบางคนคิดว่าเขียนโดยเปาโล บ้างก็คิดว่าเป็นบารนาบัส บ้างก็คิดว่าเป็นอปอลโล แต่ทุกคนเห็นด้วยกันว่าผู้เขียนนั้นไม่แน่ชัด

## II. เบื้องหลัง

1. เขียนถึงชาวฮีบรูอาจเป็นเวลาประมาณช่วงกลางหรือท้ายๆ ปี ค.ศ. 60 (13:24)
2. ความแตกต่างระหว่างชาวยิวกับชาวต่างชาติ นำความแตกแยกมา
  - 2.1 คริสเตียนชาวยิวถือรักษาธรรมเนียมปฏิบัติและจงรักภักดีต่อระบบทางการเมืองของยิว
  - 2.2 คริสเตียนชาวต่างชาติไม่ถือรักษาธรรมเนียมปฏิบัติหรือไม่จงรักภักดีต่อระบบทางการเมืองของยิว
3. คริสเตียนชาวฮีบรูอยู่ในภาวะลำบาก: พวกเขาละทิ้งมรดกและความจงรักภักดีของพวกเขาต่อธรรมเนียมปฏิบัติและรัฐยิวหรือละทิ้งเสรีภาพในพระคริสต์ของพวกเขาและยึดถือธรรมเนียมที่ว่างเปล่า? พวกเขาควรตีความพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมอย่างไร? จุดยืนอะไรที่พวกเขาควรถือในสถานการณ์ทางประเทศ?
4. หนังสือฮีบรูถูกเขียนขึ้นเพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านชาวยิวที่จะจงรักภักดีต่อพระคริสต์ต่อไป
5. หนังสือฮีบรูถูกเขียนถึง:
  - 5.1 ชนรุ่นที่สองของผู้เชื่อ (2:1-4)
  - 5.2 กลุ่มผู้คนที่ควรจะได้บโโตในความเชื่อของพวกเขา (5:12)
  - 5.3 คริสตจักรที่ถูกข่มเหง (10:32-36)

## III. เนื้อหา

1. คุณค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของหนังสือฮีบรูคือคำสอนในเรื่องพันธกิจในปัจจุบันและการเป็นปุโรหิตของพระเยซูคริสต์ (3:1; 5:6-10; 6:20; บทที่ 7)
  - 1.1 ไม่มีหนังสือเล่มอื่นใดในภาคพันธสัญญาใหม่ที่อธิบายถึงพันธกิจในปัจจุบันของพระเยซู
  - 1.2 หนังสือฮีบรูแสดงให้เห็นถึงพันธกิจแบบปุโรหิตของพระเยซูว่าเป็นของปุโรหิตนिरันดรตามระบอบของเมลคีเซเดคไม่ใช่ตามระบอบของอาโรน (6:20)
2. อธิบายถึงความหมายของพันธสัญญาใหม่และความเหนือกว่าของพันธสัญญานี้ต่อพันธสัญญาเดิม (8:1-8)
3. แสดงให้เห็นถึงความหมายและขบวนการของความเชื่อ (บทที่ 11)
4. หนุนใจให้ผู้เชื่อชาวฮีบรูที่จะไม่หันเหไปจากความเชื่อและกลับไปสู่คำสั่งต่างๆของธรรมเนียมปฏิบัติที่เป็นแค่เงาของความจริงที่ถูกเปิดเผยในพระคริสต์ (6:4)

## ตอนที่ 19: ยากอบ

### I. ผู้เขียน: ยากอบ น้องชายร่วมมารดาของพระเยซู (มก. 6:3)

1. ไม่เป็นผู้เชื่อระหว่างพันธกิจในโลกของพระเยซู (ยน. 7:5)
2. พยานของการเป็นขึ้นจากตาย (1 คร. 15:7)
3. ปราภฏานในห้องชั้นบนในวันเพ็นเทคอสต์ (กจ. 1:14)
4. กลายมาเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็ม
  - 4.1 ผู้เป็นประธานการประชุมในกรุงเยรูซาเล็ม (กจ. 15)
  - 4.2 ส่งคนงานของคริสตจักรไปยังเมืองอันติโอก (กท. 2:12)

4.3 ชักชวนให้เปาโลที่จะแสดงให้เห็นถึงการถือรักษาธรรมเนียมปฏิบัติของท่านเพื่อคนยิวในกรุงเยรูซาเล็ม (กจ. 21:17-26)

5. ผู้ถือรักษาธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเคร่งครัด
6. รับรองพันธกิจของเปาโลที่มีต่อคนต่างชาติ (กท. 2:9, 10)
7. นักอธิษฐาน: เข้าด้านจนเป็นเหมือนเข้าอุฐ

## II. เบื้องหลัง

1. เขียนถึงคริสเตียนชาวยิวในระหว่างในปี ค.ศ. 50 ถึงปี ค.ศ. 60 อาจใกล้ๆ กับช่วงเวลาของการประชุมในกรุงเยรูซาเล็ม (กจ. 15)
2. หนังสือเชิงปฏิบัติอย่างมากที่เน้นถึงความประพฤติกของผู้เชื่อ และความเกี่ยวข้องกันระหว่างความเชื่อและการกระทำ

## III. เนื้อหา

1. คุณค่าของความเชื่อและที่มาของการทดลอง
2. ความเชื่อแท้จริงมีการกระทำที่สอดคล้องกัน
3. อำนาจของสันและปัญญาสองประเภท
4. โลกีย์วิสัย กับ ทางพระเจ้าและความถ่อมใจ
5. การดำเนินชีวิตที่ซื่อสัตย์และการอธิษฐานที่มีประสิทธิภาพ

## ตอนที่ 20: 1 เปโตร

### I. ผู้เขียน: ซิโมน เปโตร

1. หนึ่งในอัครทูตเริ่มแรกสิบสองคนของพระคริสต์และสมาชิกของสาวกวงในที่ใกล้ชิดกับพระเยซูมากที่สุด
2. เป็นชาวประมงในกาลิลีซึ่งถูกอธิบายว่าเป็นผู้ที่ ใจร้อน ริบเร่ ห้วนไหวและเป็นผู้นำโดยธรรมชาติ
3. โฆษกสำหรับสาวกสิบสองคน
4. ปฏิเสธพระเยซูแต่ได้กลับใจอย่างสุดซึ้ง
5. เป็นคนหนึ่งใน 120 คนที่อยู่ในห้องชั้นบนในวันเพ็นเทคอสต์
6. การเทศนา การรักษา และลงวินัยของเปโตรก็ครอบครองห้าบทแรกของหนังสือกิจการ
7. ในขณะที่การข่มเหงรุนแรงขึ้นในเยรูซาเล็มนั้น เปโตรก็ได้เดินทางอย่างครอบคลุมตลอดปาเลสไตน์ สมาเรีย อันติโอก โครินธ์ เอเซียและสุดท้ายกรุงโรม
8. เปโตรได้ถูกประหารโดยการถูกตรึงที่กรุงโรมภายใต้การข่มเหงของเนโรประมาณปี ค.ศ. 64

### II. เบื้องหลัง

1. เขียนขึ้นจากบาบิโลน – ไม่ว่าจะบาบิโลนตามตัวอักษรในยูเฟรติสหรือเป็นการอ้างอิงถึงโรมอย่างเปรียบเทียบประมาณปี ค.ศ. 60

2. เขียนไปถึงผู้เลือกสรร นั่นคือทั้งผู้เชื่อชาวยิวและชาวต่างชาติ (การอ้างอิงถึงคนต่างชาติใน 2:12 และ 4:3 บ่งบอกถึงผู้ไม่เชื่อ)
3. เขียนขึ้นเพื่อจะหนุนใจให้คริสตจักรที่จะเข้มแข็งต่อไปทุกๆที่มีการข่มเหงที่รุนแรงโดยคนโรมัน (เปโตร อ้างอิงถึงการทนทุกข์ถึง 16 ครั้งในจดหมายฝากนี้ เช่น 1:6; 2:19; 3:14, 17; 4:12-16; 5:9)

### III. เนื้อหา

1. เปโตรหนุนใจให้ผู้เชื่อที่จะยินดีทุกๆที่มีการข่มเหงและทำตามแบบอย่างของพระเยซู (1:6; 2:21-23)
2. ให้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ รู้ว่าราคาได้ถูกจ่ายเพื่อการไถ่ของเราแล้ว (1:18,19)
3. การเติบโตขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะศิลาที่มีชีวิตของนิเวศฝ่ายวิญญาณ (2:5)
4. ให้ยอมจำนนต่อทุกคนที่มีสิทธิอำนาจ
  - 4.1 รัฐบาล (2:13-17)
  - 4.2 สังคม (ทั้งคนที่เป็นธรรมและไม่เป็นธรรม) (2:18)
  - 4.3 สมาชิกครอบครัว (3:1)
5. ให้ดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ ทำอย่างยุติธรรม รักซึ่งกันและกัน
6. คาดหวังการถูกข่มเหง (4:12)
7. การตักเตือนบรรดาผู้นำ (5:1)
8. ความถ่อมใจ (5:5,6)
9. ศัตรูฝ่ายวิญญาณ (5:8)

### ตอนที่ 21: 2 เปโตร

#### I. เบื้องหลัง

1. เขียนไปหาคริสตจักรเดิมทั้งหลายที่เคยเขียนไปหาแล้วใน 1 เปโตร อาจเขียนจากโรม ประมาณปี ค.ศ. 63 หรือ 64
2. เขียนขึ้นเพื่อเตือนคริสตจักรทั้งหลายถึงพวกครูสอนเท็จและหลักคำสอนที่ไม่เป็นตามพระคัมภีร์

#### II. เนื้อหา

1. ย้ำเตือนคริสตจักรทั้งหลายถึงความจริงที่พวกเขาได้รับการสอนและความแน่นอนของพระคัมภีร์ (1:16-21)
2. เตือนถึงพวกผู้เผยพระวจนะเท็จ พวกครูสอนเท็จและความเห็นนอกรีตที่น่าสาปแช่ง (2:1-22; 3:2,17)
3. ทำให้ผู้เชื่อแน่ใจถึงการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยไม่คำนึงถึงบรรดาผู้ที่เฝ้ายายความล่าช้าของพระองค์ (3:3,4)

## ตอนที่ 22: ยูดา

### **I. ผู้เขียน: ยูดา**

1. ยูดาเป็นน้องชายของยากอบและน้องชายร่วมมารดาของพระเยซู (มก. 6:13)
2. ยูดาไม่ได้เชื่อในพระเยซูจนกระทั่งหลังจากการเป็นขึ้นจากตายของพระเยซู
3. เป็นคนหนึ่งในผู้เชื่อ 120 คนในวันเพ็นเทคอสต์
4. ไม่มีการอ้างอิงถึงยูดาว่ามีส่วนที่โดดเด่นในเรื่องราวของคริสตจักรช่วงอัครทูต

### **II. เบื้องหลัง**

1. อาจเขียนไปหาคริสตจักรของชาวยิวทั้งหลายในปาเลสไตน์ก่อนหรือหลังจากที่เยรูซาเล็มถูกทำลายในปี ค.ศ. 70
2. ยูดาอาจได้รับแรงบันดาลใจจากการอ่านจดหมายฝาก 2 เปโตร และรับรู้ถึงความเห็นนอกรีตในคริสตจักรเพราะว่าข้อ 17 และข้อ 18 ดูเหมือนจะเป็นการอ้างอิงโดยตรงจาก 2 เปโตร 3:3

### **III. เนื้อหา**

1. ยูดากระตุ้นให้ผู้อ่านของท่านที่จะ “ต่อสู้เพื่อหลักความเชื่อ” ที่พวกเขาได้รับ (ข้อ 3)
2. พวกเขาครูสอนเท็จได้แทรกซึมเข้าไปในคริสตจักร ปฏิเสธความเป็นเจ้านายของพระเยซูและให้ใบอนุญาตในการทำบาป (ข้อ 4)
3. ยูดาให้ตัวอย่างทั้งสามเกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้า
  - 3.1 คนยิวที่ได้ออกจากอียิปต์แต่ล้มเหลวที่จะเข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญา (ข้อ 5)
  - 3.2 พวกทูตสวรรค์ที่ได้ละทิ้งตำแหน่งในกองทัพของพระเจ้า (ข้อ 6)
  - 3.3 เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ (ข้อ 7)
4. ส่วนสุดท้ายของยูดาย้ำเตือนผู้อ่านถึงถ้อยคำของพระเยซู ที่จะรักษาตนเองให้อยู่ในความรักของพระเจ้าและความจำเป็นที่จะช่วยผู้อื่นจากความผิดพลาดของการละทิ้งความเชื่อ (ข้อ 21,22,23)
5. กล่าวถึงอันตรายของความเห็นนอกรีตในคริสตจักร

## ตอนที่ 23: จดหมายฝากฉบับต่างๆของยอห์น

### **I. เบื้องหลัง**

1. ทุกฉบับถูกเขียนขึ้นในเวลาเดียวกัน อาจประมาณช่วงกลางของปี ค.ศ. 80
2. เขียนไปถึงคริสตจักรต่างๆในเอเชีย
3. จดหมายฝากฉบับแรกที่เขียนไปหาคริสตจักรทั่วไป
4. จดหมายฝากฉบับที่สองและสามได้ถูกเขียนขึ้นในฐานะเป็นบทอธิบายส่วนตัวเกี่ยวกับคำปรึกษาและคำท้าทายต่อ “สุภาพสตรีที่ทรงเลือกไว้” (บางทีเป็นการอ้างอิงถึงคริสตจักร) และกายอัส (ศิษยาภิบาล)
5. การแยกระหว่างคริสตจักรกับธรรมศาลาก็สิ้นสุด
6. คำสอนเท็จเข้ามาในคริสตจักร (ลัทธิอนสติกก็แพร์หลาย)
7. จดหมายฝากเหล่านี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อจะต่อต้านคำสอนเท็จ



## II. 1 ยอห์น

1. ประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เขียน (1:1-4)
2. ความเป็นจริงและความแน่นอนของชีวิตนิรันดร์ (5:11-13)
3. ความสว่างและความรักในฐานะคำอธิบายถึงพระเจ้าและพระลักษณะของพระองค์ (1:5; 4:7)

## III. 2 ยอห์น

1. หนุนใจให้ผู้เชื่อที่จะดำเนินชีวิตตามความจริง (ข้อ 6)
2. เตือนถึงผู้ล่อลวง (ข้อ 7)
3. ปฏิเสธคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธที่จะอยู่ในความจริง (ข้อ 10)

## IV. 3 ยอห์น

1. ถ้อยคำส่วนตัวสำหรับกายอัส ศิษยาภิบาลของคริสตจักร
2. กล่าวถึงเรื่องราวทางการบริหารจัดการ
  - 2.1 การหนุนใจคนงานแห่งความเชื่อแท้ (ข้อ 5,6-8,12)
  - 2.2 การประณามผู้ขัดขวางความจริง (ดิโอเตรเฟส) (ข้อ 9-11)

## ตอนที่ 24: วิวรรณ์

I. ผู้เขียน: ยอห์น ผู้เขียนพระกิตติคุณยอห์น และจดหมายฝาก 1-3 ยอห์น

## II. เบื้องหลัง

1. เขียนขึ้นโดยยอห์นในขณะที่ท่านได้อยู่บนเกาะปัทมอส ก่อนปี ค.ศ. 70
2. เขียนถึงคริสตจักรทั้ง 7 ในเอเชีย
3. เขียนขึ้นเพื่อจะหนุนใจผู้เชื่อที่เผชิญกับการข่มเหงที่รุนแรงจากโรม
4. วิวรรณ์ต่างๆถูกเขียนขึ้นด้วยภาษาพยากรณ์โดยใช้สัญลักษณ์ ความฝันและนิมิตเพื่อจะบรรยายถึงเหตุการณ์ปัจจุบันและในอนาคตในสมัยของยอห์น

## III. การตีความ

### 1. แบบอดีตกาล

- 1.1 การแสดงสัญลักษณ์เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ต่างๆในยุคของยอห์นเท่านั้น ไม่ส่งผลต่อเหตุการณ์ในอนาคต

### 2. แบบอุดมคติ

- 2.1 ภาพทางสัญลักษณ์เท่านั้นของการต่อสู้ที่ยืนนานระหว่างความดีและความชั่ว คริสตศาสนาและลัทธิต่างชาติ
- 2.2 จดจ่อที่ความจริงทางจริยธรรมหรือฝ่ายวิญญาณของวิวรรณ์แทนที่จะเป็นความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ

### 3. แบบประวัติศาสตร์

- 3.1 การแสดงสัญลักษณ์สะท้อนถึงเส้นทางทั้งหมดของประวัติศาสตร์คริสตจักรตั้งแต่วันพื้นเพเทออสต์จนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

### 4. แบบอนาคตกาล

- 4.1 สามบทแรกประยุกต์ใช้กับคริสตจักรต่างๆในสมัยของยอห์นหรือคริสตจักรเหล่านั้นแสดงถึงยุคทั้งเจ็ดของประวัติศาสตร์คริสตจักร
- 4.2 บทที่สี่ถึงบทสุดท้ายของหนังสือนี้อ้างอิงถึงเหตุการณ์ในอนาคตต่างๆที่ถูกอธิบายว่าเป็นความทุกข์ลำบากยิ่งใหญ่

## IV. มุมมองเรื่องพันปีเกี่ยวกับ 1,000 ปีของบทที่ 20

### 1. ก่อนพันปี

- 1.1 พระคริสต์จะเสด็จกลับมาอย่างเป็นทางการปกครองพันปีบนโลกที่ที่คนชอบธรรมที่ตายไปจะถูกทำให้เป็นขึ้นเพื่อจะปกครองร่วมกับพระองค์
- 1.2 หลังจาก 1,000 ปีคนธรรมที่ตายไปจะถูกทำให้เป็นขึ้นและถูกพิพากษา

### 2. หลังพันปี

- 2.1 1,000 ปีเป็นแค่การเปรียบเทียบถึงระยะที่ยาวนานของเวลาก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ คริสตจักรจะมีชัยชนะเหนือบรรดาประชาชาติ (อิสยาห์ 2)
- 2.2 บรรดาผู้เชื่อกำลังปกครองร่วมกับพระคริสต์ในโลกอยู่ในตอนนี้ (อฟ. 2:6)

### 3. ไม่มีพันปี

- 3.1 1,000 ปีเป็นแค่การเปรียบเทียบถึงระยะที่ยาวนานของเวลาก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพื่อจะสถาปนาอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์ในฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่
- 3.2 บรรดาผู้เชื่อกำลังปกครองร่วมกับพระคริสต์ในสวรรค์

## V. เนื้อหา

1. พระเยซู บุคคลหลักของหนังสือนี้
2. วิวรรณประกอบด้วยชุดของนิมิตต่างๆที่ยอห์นได้รับในขณะที่อยู่บนเกาะปีทมอส
3. ชุดของตัวเลขที่ถูกกล่าวซ้ำตลอดหนังสือนี้
  - 3.1 เลข 7 – พระวิญญาณ ดรา แตร ชาม ฟ້าร้อง และอื่นๆ
  - 3.2 เลข 4 – สิ่งมีชีวิต ผู้ขี้ม้า ทูตสวรรค์ และอื่นๆ
  - 3.3 เลข 12 – เผ่า ประตูนุ รากฐาน ผลไม้ และอื่นๆ
4. จุดจดจ่อที่ท่วมทับของหนังสือนี้ซึ่งถึง:
  - 4.1 ความเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเยซู
    - ก. ได้รับการยกย่องท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ด (คริสตจักรทั้งหลาย)
    - ข. สิทธิอำนาจที่จะทำการพิพากษา (การเปิดตรา)

- ค. กษัตริย์ผู้พิชิต (จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย)
  - ง. เจ้าบ่าวแห่งประชากรของพระองค์ (คริสตจักร)
- 4.2 ความตรงข้ามและชัยชนะของความดีเหนือความชั่ว
- ก. หญิงโสเภณี กับ เจ้าสาว
  - ข. ถิ่นทูลกันดาร กับ ภูเขา
  - ค. ชื่อแห่งความหมิ่นประมาท กับ ชื่อของสิบสองเผ่าและอัครทูตสิบสองคน
  - ง. กรุงบาบิโลน กับ เยรูซาเล็มใหม่
  - จ. การพิพากษานิรันดร์ กับ ชีวิตนิรันดร์
5. ส่วนสุดท้ายของหนังสือนี้คือพระสัญญาเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการเปิดเผยถึงชัยชนะสุดท้ายสำหรับผู้เชื่อ